

[Lone Dybkjær]

man skulle prøve på at tilstræbe valgperioder, som medarbejderne kendte i forvejen. Men der er tale om en afvejning. Vi mener i øvrigt, at ved at der er skabt mulighed for fredsvalg, kan medarbejderne faktisk uden problemer forlænge til en 4-årig periode, hvis de finder det hensigtsmæssigt. Der er ikke noget, der taler imod, at medarbejdere simpelt hen aftaler det. Derfor har vi ment, at det kunne være udmærket ikke at ændre lovgivningen på dette punkt. Det er jo ikke altid helt simpelt at følge de valgperioder, som generalforsamlinger har, navnlig ikke hvis der er mere eller mindre tumultagtige tilstande.

Med hensyn til spørgsmålet om den retlige beskyttelse er vi naturligvis også opmærksomme på, at der faktisk ikke har været tilfælde, hvor der har været behov for retlig beskyttelse, men det skyldes efter vor opfattelse bl.a., at alle virksomheder har anset det for at være således, at der rent faktisk var samme retlige beskyttelse som for tillidsmanden. Derfor har vi fundet det betænkeligt på nuværende tidspunkt, da forslaget nu var fremsat, ikke også at få det igennem, for hvis det ikke kom igennem, kunne det tages som udtryk for, at der ikke gjaldt en sådan retlig beskyttelse. Det er en eller anden form for omvendt logik, men snakker man med både medarbejdere, der har været repræsentanter i bestyrelsen, og ledelser, som har haft medarbejdere i bestyrelsen, så viser det sig, at de rent faktisk har opfattet disse medarbejdere som havende en retlig beskyttelse. Så kan man diskutere, om man behøver at tage det ind eller ej. Her har det været vores opfattelse, at når forslaget først var fremsat, så var man faktisk også nødt til at gennemføre det, for at man ikke skulle kunne slutte omvendt.

Jeg vil godt sige lidt om det med hastværket i forbindelse med betænkningssagens afgivelse. Man kan altid sige, at tingene går for hurtigt herinde. Jeg er nu ikke helt sikker på, at det er tilfældet med denne betænkning og med dette lovforslag. Jeg vil også godt sige, at havde vi – i hvert fald fra radikal side – haft indtryk af, at venstre og konservative på nogen måde ville medvirke positivt til dette lovforslag, så kunne man også godt have diskuteret med dem, men det har fra starten, også når man kigger på deres ordførertaler, været helt klart, at det ønskede de ikke. Det er klart, at så er de partier, der ligesom føler,

at de godkender lovforslaget, og også føler, at de er i stand til at føre det igennem på dette tidspunkt, mere interesseret i at gøre det. Man er mere tilbøjelig til at foretage betænkningssagens afgivelse med snævrere flertal, når man ved, at de øvrige partier faktisk alligevel ikke vil medvirke.

Venstres ordfører, hr. Ellemann-Jensen, havde det indtryk fra udvalgsarbejdet, at vores afstemning ville ske med såkaldt forbehold for, hvad der i øvrigt måtte dukke op. Det er ikke tilfældet, men det er klart, at vi på dette område lige så vel som på andre områder naturligvis vil følge udviklingen og se, om der er ting, der skal ændres. Der er ikke foretaget særlig mange undersøgelser på dette felt. I virkeligheden foreligger der, så vidt jeg i hvert fald har fået oplyst fra biblioteket, kun nogle ganske få undersøgelser fra den allerførste periode, de første 2 år, hvor man havde medarbejdere i bestyrelsen. Der er ikke generelt gennemarbejdede undersøgelser af, hvordan det har virket. Det finder vi egentlig ville være ønskeligt. Vi finder, det ville være godt, hvis man nu kunne få fulgt op, hvordan hele lovgivningen om medarbejderrepræsentationen havde virket, og hvordan den vil virke med det nye antal medarbejdere, som man får ind i bestyrelsen. Jeg vil egentlig sige, jeg synes, det ville være en udmærket ting, hvis også venstre lige så omhyggeligt ville følge den lovgivning op, de havde været med til at gennemføre.

Brusvang (CD):

Centrum-demokraterne er ikke medlem af det pågældende udvalg, men har alene en suppleantplads, og CDs synspunkter er derfor ikke kommet til udtryk i betænkningen. Jeg skal søge kort at resumere dem her.

Lovforslagene drejer sig om yderligere repræsentation, om koncernrepræsentation og om yderligere indsigt i ejerforholdene. Vi tror ikke, at denne yderligere indsigt i ejerforholdene reelt er til gavn for dansk erhvervsliv; det frembyder muligheder for spekulation. Vi tror heller ikke dybest set, at de nye regler om den yderligere repræsentationsadgang virkelig er til gavn for de ansatte. Vi anser reglerne for at være for komplicerede, for vidtgående og altså til syvende og sidst hverken til gavn for erhvervslivet eller